

4. jan. 1974

FAKTA

Dato:

4. jan. 1974

Sidetæl:

Notes 73-74 bd 6 s. 80-85

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Som betynder overgangen fra
naturen til kultur
Kunst er kultur noget
der opstår menneskene im-
-mellem, menneskene som er
i og en del af virkelighe-
-den.

← // (// // //) // //

Paris

4-7-74

Hvor sand er min
modstand over for maleri
og farver? Er det en helt
personlig, indelukkede krommen-
-de sandhed, eller er det
en af de sådanne væsentlige ude-
-fra krommenede dygn sand-
-heder.

Det er mig rent sandt
en glæde og tilfredsstillelse

at male, rent kvædet, jeg
~~alt~~ elsker at smide farve
udover en flade.
Men - mit indfaldt siger
mig at farven er et et-
-precist, smuds betrudt og
et professionistisk fornuft.
Efter at have trasket alt
over bord - figur - form - struk-
-tur - stof - farve - størrelse
siger jeg med det næppe
hvide lærred og hvis jeg
også traster det fra mig
står jeg i et tom rum.
Derfor mener jeg det af
vigtighed at finde ud af
hvad denne modstand
mod maleri består af
- hvor personlig sandt den
er. Jeg er fuldt stændig på

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

det rone med at en sdr
portion af verdens den er
skubt ned fra af den al-
-mindelige tendens i det
aktuelle kunstliv - og opri-
af at de førstes her i
den sidste tid har utv-
-veet til en genopdagelse,
tilbruge vanden til maleri-
har vist sig helt nega-
-live og haft et markeds-
-ekonomisk udsping.
Al dette kunne ne jo vore
komplet ligegyldigt og det
var ikke umagen værd at
siddet og skrive flere sider
om det hvis man var
just overbeviset om maler-
-kunstens mindelig heder.
Så var der jo i en led prov-

- blom, men det er der nu.
Sand sagtens det kan den-
-ne min verdensandel over
en helt personlig kongeligt
det er den man skal prøve
at finde imidlertid.
Jeg har altid følt stærk
trang til at bryde ud,
bryde op, til ikke at
dise mig just i den for
at bestemt om rulle, en
drang der har brugt mig
mange værdifulde heder.
Som en dygtig flue er jo
fløjel fra det ene sted
til det andet.
(Og det er oprunden til at
jo aldrig er "blevet til
nøst).
Den dag i dag har jo ikke

fundet et virke om røde -
et sted hvor jeg kunne
blive, fælde til sv.
Modskunden med maleri
er ikke en undtagelse (og
forøvrigt sket ikke af mig
du for) - jeg føler der må
være andre og rigge mi-
-lignende andre steder -
inden for andre områder.
Kan jeg så betragte disse
andre områder synes jeg
ikke det er det helt
rigtige og siger igen et
andet, og således er jeg
på ustandighed og hvide
kønning. Altså på jagt
efter andre steder end
der hvor jeg befinder
mig. Denne hvidehed

må have en årsag, men
hvilké?
Der er en hvidehed som
gør sig gældende, indtænkt
alle områder af min liv-
-værelse.
Kan det skyldes en ubehag
følelse af at der ikke er
noget der er godt nok
for mig? Kan modskunden
mod maleriets f.eks. skil-
-des den op følelse af mig
selv at dette område er
for smalt til at kunne
danne basis for alt det
jeg vil - og kan?
Med andre ord efter jeg
ubehag mig selv til at
så enskyndte individet at
inlet - simpel hen - inlet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

er godt nok til mig,
og for jer mig selv til op-
-stand for en enorm over-
-værdning?
Jeg tror dette er et meget
meget vigtigt punkt.
Grundet min sygelige
minde værds følelse i mit
forhold til om verden over-
-værdar jer, som en slægt
beskyttelse mig selv i min
egen i vid vidning.
En så den selv overværdning
har et negativt udslag
idet den skaber en ube-
-vidst slægt følelse der
for fortier den mindre værds-
-følelse man, paradoksalt
nok, besidder som lidet
med over værds følelsen.

Da dette mindre værd er et
paradoksalt af en nedværd
i forhold til omgivelserne
klatrer man sig i vid vidning
til sit eget og dets funktion
i form af ønsker og håb, og
dagsdrømme. Egnet har den
musiske egen skab og kunne
for egene en, som en genvej
til et op nå hvad det om-
-skan, at virkeligheden er
forholdet og rigtige.
Det er indlysende at
når egnet sig: den har
ret - den er rigtig, - det er
de andre som har uret
og er for værte - så klatrer
man sig til, og overværd
-siger man dette ego.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Da egwets bestandde bl. a
er drømme, ønske, hilt,
begær, kan det aldrig falde
til ro, hver gang en drøm
brister, et ønske glipper
lovlige. ~~Et~~ egwel med
nye drømme, midsigre
ønsker. De hilt der ind-
-fræs, de ønsker der op-
-fyldes, lader egwel ikke
en opdage, men haster
forti dem, lovlige med
more bedre, rigge, kraslige
videre videre, endelig ikke
falde til ro - stær det
er egwets mof for brædt.
Egwel er ligeså reddelsla-
-gen ved begrebet dybde
ro - skilsmid - hilt - som
jorden for brædt.

Et af egwets mange trick
er at man skal vælge -
det allerbedste, at man
skal kender, skal man
gwel g ondt - rigtig - jekt
for så ved det man aldrig
fulder til ro for et det
man har valgt gwel så
visker egwel at der findes
mof end mere bedre - så
der for videre - videre på
den hiltlige just. hilt,
Egwel for en det der i hilt
Hjælp for det der i hilt
er en selv, i det gwel
usandselig, fortæller hvor
fron rønde man (det) er,
Så det endel, der ikke
glommere så stærkt, man
Som man ~~opda~~ er op-
-dager man ikke - kan

det man gerne vil se hos
en selv betyde og personlig
egvet. Derved bliver man
ikke alene til en halv,
man ser på dem i alle
eksisterende (som det
man er) alene egvet
eksisterer og udsiger en
som en varm pragt.

Paris.

9-1-74.

Da jeg i dag havde
den brud og togte fra Uivithas
T. v. film, som lide på på hvor-
-den så begynder en kunst-
-ner kan handle ud, ikke
alene at leve i Danmark
men også i de andre lande
tilfreds med de mest
danske kunstliv byder på.

Det kan man altså, for han
har formodt at skabe sig til-
-fredsstillende arbejdsmedie
i form af et hus med atelier
og al den teknik (for)
han har behov for.
Dette at arbejde med kunst
(og han er en flittig mand)
er det centrale for Uivithas,
künstlerlivet uden om begiven-
-der interesser ham formodent-
-lig mindre.
Man vil på på ingen måde
sætte Uivithas op som et
ideal, men som man kan
med mig selv har han
forstået at organisere sig.
Ved disse punkter sløj det
med i mig at på en
være i besiddelse af en
overordentlig stærk forfølgelse